

Ik heb een zusje. Ze heet Lola.
Ze is klein en heel grappig.

Soms zegt mama: 'We gaan
naar de winkel en daar mogen
jullie één ding uitkiezen.'

'Teder ÉÉN ding,' vraag ik,
'of ÉÉN ding voor ons
samen?'

En mama zegt: 'TEDER ÉÉN DING.'

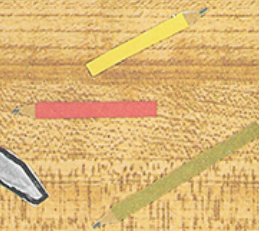
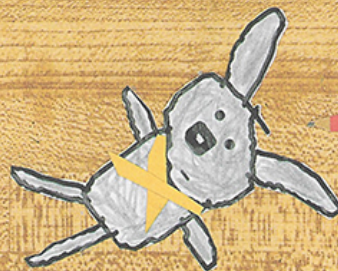
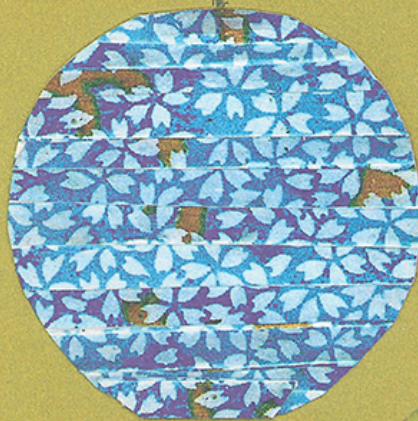
Ik zeg tegen Lola:
We gaan naar de winkel en we
mogen ieder ÉÉN ding uitkiezen.'

'Eén ding om te **delen?**'
vraagt Lola.

Ik zeg:
'Eén ding voor IEDER,
dat zijn dus TWEE dingen.'

'**Twee ding**en?' vraagt Lola.

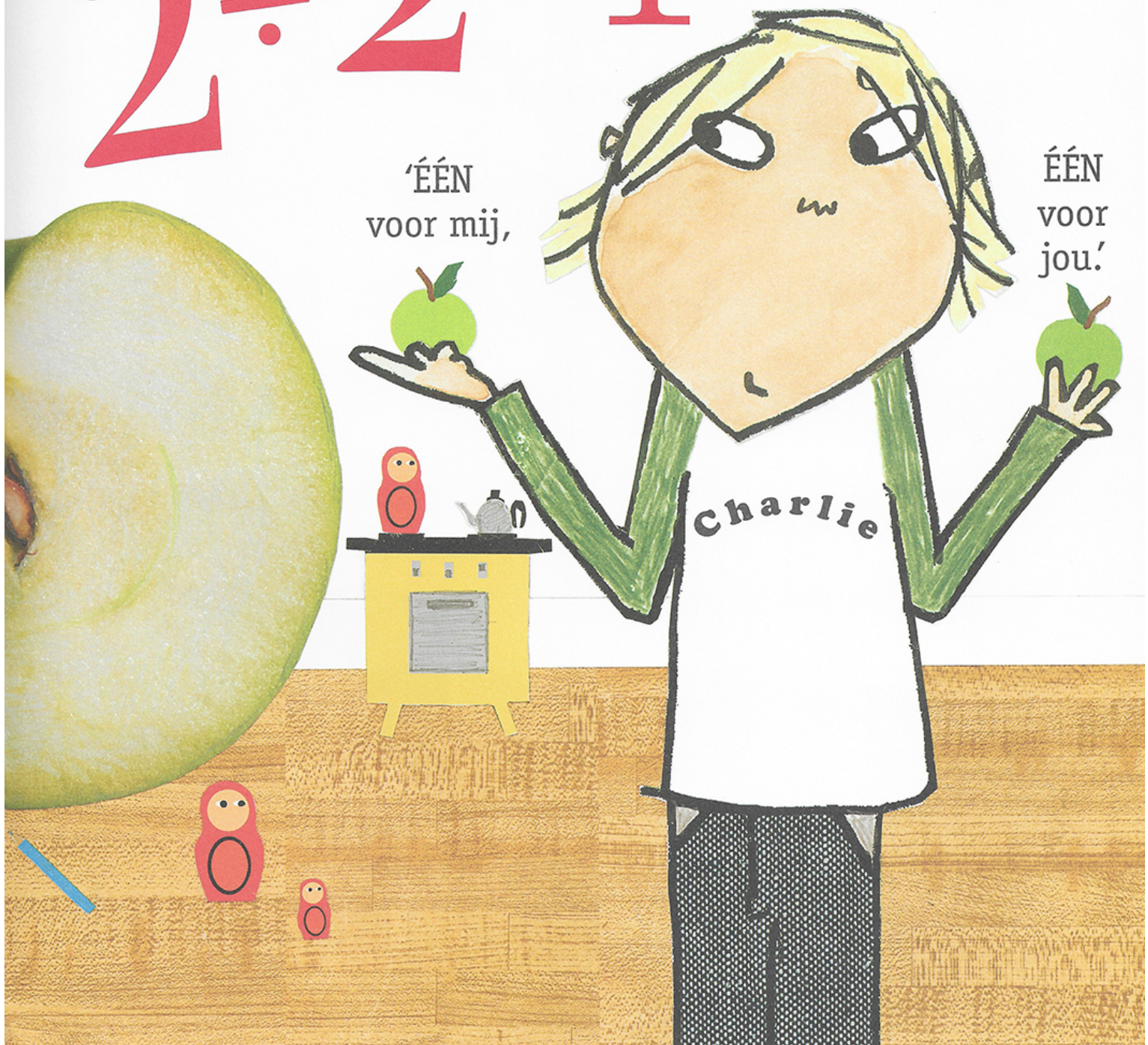
'**TWEE** dingen voor ons **samen**,' zeg ik.

$$2 \div 2 = 1$$

'ÉÉN
voor mij,

ÉÉN
voor
jou!

Mama zegt dat we over TIEN minuten weggaan.

Het kost
me **DRIE**
minuten om
mijn tanden
te poetsen,

ÉÉN
minuut om
eraan te denken
dat

VIER
minuten

om mijn
choco-pops
op te eten,

DRIE

minuten

om nog een keer mijn tanden
te poetsen

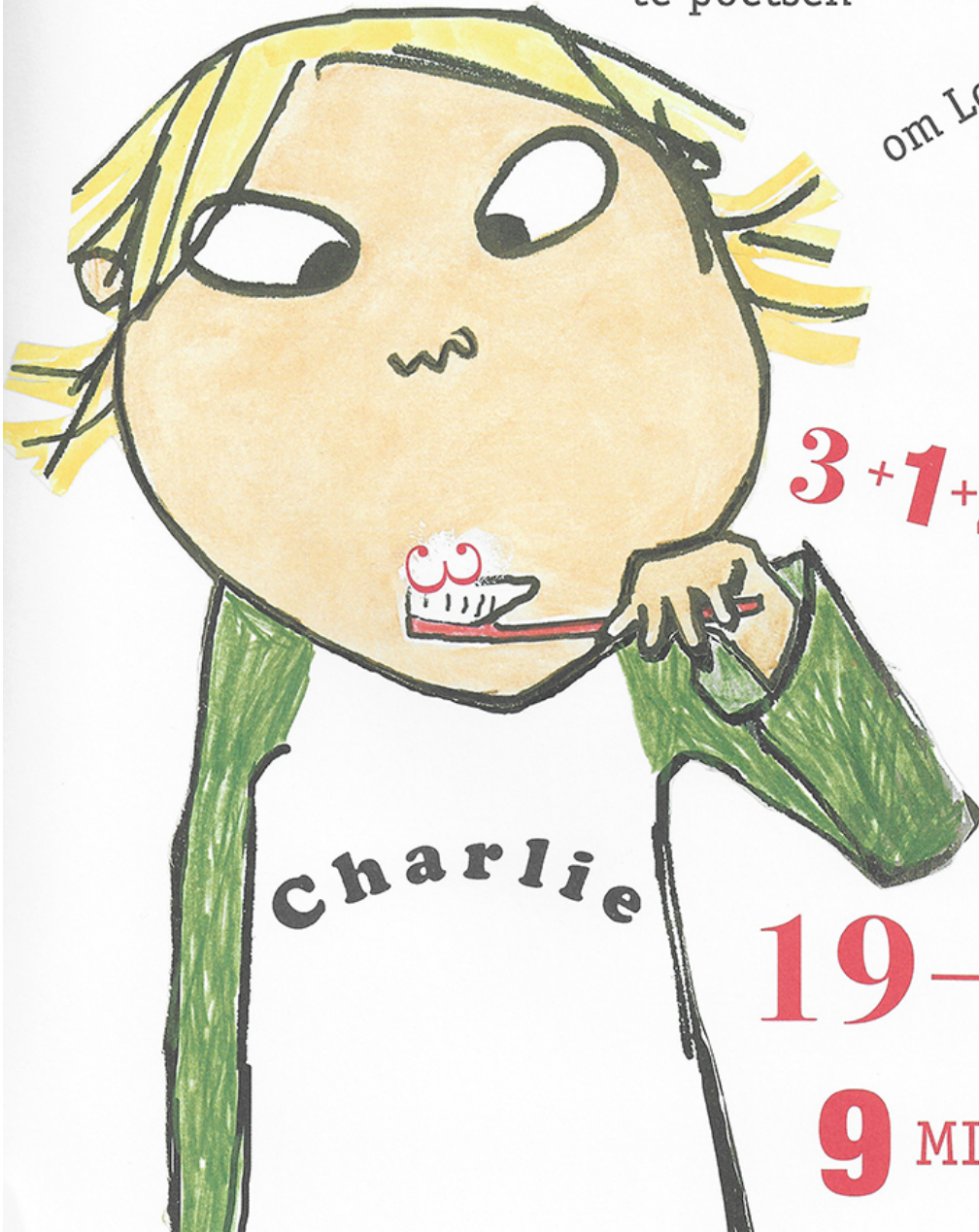
en

ACHT

minuten

om Lola's linkerschoen

te
zoeken.

$$3 + 1 + 4 + 3 + 8 = 19$$

Dan zijn we dus

NEGEN
MINUTEN
TE LAAT.

$$19 - 10 =$$

9 MINUTEN TE LAAT.

Lola roept:

'Ik moet nog iets **doen!**'

Ik vraag:

'WAT dan?'

Zij zegt:

'**E**n ding.'

Ik zeg:

'Maar we hebben
geen tijd...'

Zij zegt:

'Het duurt een
halve
seconde.'

*Dat is NIET
WAAR want na
TWEË hele
minuten,*

dat zijn dus

120
SECONDEN,

*ga ik kijken
waar Lola
blijft.*

'Wat ben je aan het DOEN?' vraag ik.

Lola zegt:

'Ik probeer de **stippen** op mijn **jurk** te tellen.

Maar ik weet

niet meer wat
wat er na

twaalf

komt.'

